

A táborról csak egyetlen rossz dolog mondható: a hét nap úgy elröppent mintha csak egy szempillantás lett volna, és azon kaptuk magunkat, hogy egymás nyakába borulva búcsúzkodunk, és azt találgatjuk, hogy hol lesz a következő tábor, hol találkozhatunk ismét egy tanulságos és jó hangulatú hét erejéig. Visszaszámlálás indul!

Farkas Erik

Nagy Mózes Elméleti Líceum, XI. osztály
Kézdivásárhely

Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaverseny Sopron, 2018

Idén június 17–20. közötti időszakban került sor a 34. Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaversenyre, Sopronban. A vakáció küszöbén egyre nehezebb volt a versenyre való felkészülés érezhető volt a vakáció közeledtével járó „lazítás”, ennek ellenére Erdélyből 11 diák vett részt a megmérettetésen, akik között akadtak visszatérő versenyzők is. A csoport kísérője felkészítő tanárom, Székely Zoltán tanár úr volt, vállalva a több mint 1600 km-es utat értünk. Felejthetetlen élmény volt számomra, ahogy vasárnap hajnalban bőröndökkel megpakolva róttuk Budapest utcáit, és megcsodáltuk tömegközlekedési hálózatát, láttuk a már patyolat tisztára takarított, de még az éjszaka szennyében és szemetében szenvedő aluljárókat is.

A Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaverseny összesen négy fordulóból áll, és a IX–XI. osztályosoknak szervezik. Az első három fordulót a kolozsvári székhelyű Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság (EMT) szervezi. Az iskolai fordulót a megyei szakasz követi. A tételeket Kolozsvárról küldik a versenyközpontoknak, és Erdély szinten a legjobb eredményt elérő diákokat hívják be az erdélyi döntőre, évfolyamonként összesen tizenhármat. Idén az erdélyi szakaszt Csíkszeredában tartották, április 28-án. Itt Bálint Zsuzsa (X.A.) és jómagam azonos pontszámmal II. díjat szereztünk, és jogot

nyertünk a soproni nemzetközi szakaszon való részvételre, ugyanis korosztályonként a legjobb négy eredményt elért tanuló vehet részt a döntőn.

A döntőn az erdélyi és magyarországi továbbjutó diákok mérték össze tudásukat. Rajtunk kívül még kézdivásárhelyi, sepsiszentgyörgyi, csíkszeredai, marosvásárhelyi, kolozsvári, margittai és nagyváradai diákok voltak az erdélyi csapat tagjai. Mi Zsuzsával hőtan-termodinamika kategóriában versenyeztünk. A Vas- és Villamosipari Szakképző Iskola valamint a Soproni Egyetem Fizika és Elektrotechnika Intézetének szervezésében zajlott az elméleti és gyakorlati rész. Az elméleti megmérettetésen minden résztvevő 5–5 feladatból álló tételsort kellett megoldjon, az általa választott témakörben, melyre 3 óra állt rendelkezésre. Az elmélet elég jól ment, szerencsére olyan feladatot is kaptunk, amelyhez hasonlót már oldottam a felkészülés során. A gyakorlati forduló másnap, június 19-én zajlott, témakörtől függően változott a kiszabott idő. Hőtan kategóriában gázhőmérőt kellett készítsünk és annak segítségével kellett meghatározunk egy csavaranya fajhőjét, erre összesen 2 óránk volt. Bár egy kicsit féltem a gyakorlati résztől, de úgy éreztem, hogy elég jól megoldottam a kérdést. Titokban reménykedtem abban, hogy megszerzem a 3., vagy a 4. hely valamelyikét.

A szerdai eredményhirdetésen minden versenyző emléklapot kapott, az eredményeket visszafelé haladva ismertették. Amikor a 4. díjhoz nem engem szólítottak ki, és még Zsuzsát sem szólították, egyre hevesebben vert a szívem. Már tudtuk: mindketten dobogósok lettünk. Amikor a III. díj átvételéhez egy budapesti diákot hívtak ki, öröm és büszkeség töltött el: megnyertük a versenyt. Bálint Zsuzsanna II. díjban részesült, és jómagam I. helyezést értem el, valamint Vermes-díjban részesültem. Örülök, hogy így alakult, mert a tavaly is megnyertem Marosvásárhelyen az erdélyi döntőt, és mehettem volna a nemzetközi döntőre, de sok vívódás után a görögországi osztálykirándulást választottam akkor.

Sopront szívembe zártam. Szabadidőnkben igyekeztünk nemcsak a párhuzamosan zajló foci VB-re figyelni, hanem megcsodálni a „Hűség városa” nevezetességeit, megkóstolni gasztronómiai ínycségeit. Szerintem mindannyian nyertesek vagyunk már azaz, hogy képviselhettük Erdélyt a nemzetközi döntőn, a díj csak hab a tortán. Bízom abban, hogy a következő tanévben is eljutok Sopronba.

Márton Tamás,

X. B. osztályos tanuló, Tamási Áron Gimnázium, Székelyudvarhely